

Draga braćo i sestre, mir vama!

Mir Kristov, čija prisutnost prosvjetljuje naš put i stišava oluje života.

Ovo sveto misno slavlje slavimo na svršetku moga posjeta Kamerunu te vam od srca zahvaljujem na srdačnoj dobrodošlici i trenutcima radosti i vjere koje smo zajedno proživjeli.

Kao što smo čuli u Evanđelju, vjera nas ne pošteđuje nemira i kušnji. U nekim se trenutcima može činiti da strah nadvladava. Ipak, znamo da ni tada, kao što je bilo s učenicima na Galilejskome moru, Isus ne napušta svoje.

Čak trojica evanđelista prenose događaj koji smo slušali, svaki na svoj način, s različitom porukom, prilagođenom čitateljima kojima se obraćaju. Sveti Marko (usp. Mk 6,45-52) prikazuje Gospodina koji dolazi učenicima dok se, zbog protivna vjetra, muče veslajući. Vjetar se smiruje čim On uđe k njima u lađu. Sveti Matej (usp. Mt 14,22-33) dodaje pojedinost: Petar želi poći k Učitelju hodajući po vodi. No, kad izađe iz lađe, preplaši se i počne tonuti. Krist ga hvata za ruku, spašava ga i kori njegovu nevjeru.

U verziji svetoga Ivana, koja je danas naviještena (usp. Iv 6,16-21), Spasitelj, hodeći po vodi, približava se učenicima i govori: "Ja sam, ne bojte se!" (r. 20), a evanđelist ističe da je već bila noć (r. 17). U židovskoj predaji "vode", svojom dubinom i tajnovitošću, često prizivaju svijet podzemlja, kaos, pogibelj i smrt. Zajedno s tamom one simboliziraju sile zla koje čovjek sam ne može svladati. No istodobno, u sjećanju na čudesna djela izlaska, doživljavaju se i kao mjesto prijelaza, preko kojega Bog snagom oslobađa svoj narod iz ropstva.

Crkva je tijekom stoljeća, ploveći tijekom povijesti, više puta iskusila oluje i "protivne vjetrove", a i mi se možemo poistovjetiti s osjećajima straha i sumnje koje su učenici doživjeli tijekom prijelaza preko Tiberijadskog jezera. To su oni trenutci kada nam se čini da tonemo, svladani nepovoljnim silama, kada je sve mračno i osjećamo se sami i krhki. Ali nije tako. Isus je s nama – uvijek – jači od svake sile zla. U svakoj oluji dolazi k nama i ponavlja: "Ja sam ovdje s tobom, ne boj se". Zato se nakon svakoga pada ponovno podižemo i ne dopuštamo da nas zaustavi ikakva oluja, nego idemo naprijed, uvijek hrabro i s povjerenjem. Upravo zahvaljujući Njemu, kako je govorio papa Franjo, mnogi "muškarci i žene [...] na čast su našem narodu, na čast su našoj Crkvi [...]: snažni u nošenju svoga života, svoje obitelji, svoga rada i svoje vjere" (*Kateheza*, 14. svibnja 2014., br. 2). Isus nam se približava: ne smiruje oluje odmah, nego nam dolazi usred opasnosti te nas poziva da, u radostima i bolima, ostanemo zajedno, solidarni, poput učenika u istoj lađi; da ne promatramo izdaleka one koji trpe, nego da im budemo blizu, da se međusobno podupiremo. Nitko ne smije ostati sam pred nedaćama života, a svaka je zajednica pozvana stvarati i podupirati strukture solidarnosti i uzajamne pomoći kako bi, pred krizama – bile one društvene, političke, zdravstvene ili gospodarske – svi mogli davati i primati pomoć, prema svojim mogućnostima i potrebama. Isusove riječi "Ja sam" podsjećaju nas da je, u društvu utemeljenu na poštovanju dostojanstva osobe, doprinos svakoga važan i ima jedinstvenu vrijednost, neovisno o položaju ili statusu u očima svijeta.

Poziv “ne bojte se” tako poprima šire značenje, i na društvenoj i na političkoj razini, kao poticaj da se izazovi – osobito oni vezani uz siromaštvo i pravednost – rješavaju zajedno, s građanskom svijješću i odgovornošću. Vjera ne razdvaja duhovno od društvenoga, nego daje kršćaninu snagu za susret sa svijetom i za odgovor na potrebe drugih, osobito najslabijih. Za spas jedne zajednice nisu dovoljni pojedinačni i izdvojeni naponi: potrebna je zajednička odluka koja uključuje duhovnu i etičku dimenziju Evanđelja u samo srce institucija i struktura, kako bi one bile sredstva općega dobra, a ne mjesta sukoba, interesa ili ispraznih nadmetanja.

O tome govori i prvo čitanje (usp. Dj 6,1-7), u kojem vidimo kako se Crkva suočava sa svojom prvom krizom rasta. Brzi porast broja učenika (r. 1) donosi nove izazove u služenju ljubavi, koje apostoli više ne mogu sami nositi. Neki bivaju zanemareni u svakodnevnom dijeljenju hrane, raste mrmrljanje i osjet nepravde prijeti jedinstvu zajednice. Svagdanja briga za siromahe bila je temeljna praksa prve Crkve, osobito usmjerena na siročad i udovice. No trebalo ju je uskladiti s hitnim potrebama navještaja i poučavanja, a rješenje nije bilo jednostavno. Apostoli su se tada sastali, podijelili zabrinutosti, promišljali u svjetlu Isusova nauka i zajedno molili te su tako nadvladali prepreke i nesporazume koji su se činili nepremostivima. Izabrali su ljude “na dobru glasu, pune Duha Svetoga i mudrosti” (r. 3) te ih, polaganjem ruku, povjerili službi koja je bila i praktična i duhovna. Slušajući glas Duha Svetoga i osluškujući vapaj onih koji pate, ne samo da su spriječili razdor u zajednici, nego su ju – božanskim nadahnućem – obogatili novim i prikladnim sredstvima rasta, pretvorivši krizu u prigodu za sazrijevanje i razvoj svih.

Ponekad i život obitelji i društva traži upravo to: hrabrost promjene navika i struktura kako bi dostojanstvo osobe uvijek ostalo u središtu te kako bi se prevladale nejednakosti i isključenosti. Uostalom, Bog se, postavši čovjekom, poistovjetio s najmanjima, stoga je povlaštena briga za siromahe temeljna opcija našeg kršćanskog identiteta (usp. *Evangellii gaudium*, 198; *Dilexi te*, 16-17).

Braćo i sestre, danas se opraštamo. Svatko se vraća svojim svakodnevnim obvezama, a lađa Crkve, milošću Božjom i zalaganjem svakoga, nastavlja svoj put prema cilju. Čuvajmo u srcu uspomenu na lijepe trenutke koje smo zajedno proživjeli. I usred poteškoća, nastavimo davati prostor Isusu, dopuštajući da nas Njegova prisutnost svakodnevno prosvjetljuje i obnavlja. kamerunska Crkva je živa, mlada, bogata darovima i oduševljenjem, raznolika i čudesno skladna. Uz pomoć Blažene Djevice Marije, naše Majke, neka njezina radosna prisutnost sve više cvjeta; a i protivne vjetrove, koji nikada ne izostaju u životu, pretvarajte u prigode rasta u radosnom služenju Bogu i braći: u dijeljenju, slušanju, molitvi i u želji da zajedno napredujete.